

Sepp Holzer
5591 Ramingstein 13/Sbg.
Tel. 06475-239
www.krameterhof.at
office@krameterhof.at

O D P R T O P I S M O

ODGOVORNIM V POLITIKI, GOSPODARSTVU IN ZNANOSTI

Moje predstave o odgovornem, naravnem življenju

Problemi sedanjosti in moji predlogi za njihovo rešitev

Prideš na svet, ponavadi v sterilni bolnici, kjer ti takoj porežejo tvoje naravne korenine. Cepijo te in futrajo z nenaravno kemično krmo. Naravno rojstvo v okviru družine in naravno odraščanje bi bil pravi štart za bodoče življenje mladega človeka. Vsak zemljan ima že po rojstvu pravico na košček zemlje. Zemljiška reforma, ki bi to upoštevala, bi se morala že zdavnaj zgoditi.

Z odraščanjem daleč od narave in njenih bitij izgubimo vsak odnos do našega okolja. Odraščanje v simbiozi z rastlinami, živalmi in ljudmi pa je tisto, kar omogoča spoznavanje in učenje v sobivanju, tisto, kar izoblikuje v človeku nalogo njegovega prispevka, kot prispevka razmišljanja sposobnega indiviuuma, tisto, kar omogoča bi lahko prav razumel svojo nalogo vodenja, ne pa borbe proti naravi. Z opazovanjem drugih živih bitij boš ugotovil, da je narava popolna in da je stvaraništvo mislilo na vse; da je vse v medsebojni povezavi in da tu ni nič, kar bi bilo potrebno izboljšati. Tvoja naloga je, da to ohranjaš.

Ni neumnih in ni pametnih. Vsak shaja, če mu ne vzamemo možnosti za to. »Neumne« in »pametne« delamo mi, ljudje sami, da bi slabotnejše lahko izkoriščali. V mojih projektih sem imel z vsemi ljudmi (odrasli, otroci, sirote, otroci ceste in otroci, ki živijo na smetiščih) po vsem svetu samo najboljše

izkušnje. Narobe je odrekati komu sposobnost, prav je, dati priložnost, da svoje sposobnosti lahko udeležijo. Doživeti uspeh, veselje, priznanje, je največje plačilo, najboljša terapija in ima tudi ekonomski smisel. Praktičen primer za to bi bil moj projekt BERTA, pomoč za življenje, v kraju Bad Aussee/ Štajerska. To je prva Holzerjeva permakultura za invalide v invalidskih vozičkih v Evropi.

Medgeneracijski problem - velika napaka naše družbe

Naši starši in stari starši se v domovih za ostarele na smrt dolgočasijo. Otroci in vnuki se poneumljajo pred računalniškimi in video igrkami in predvsem pred televizijo. Smisel stvarništva je, da stari ljudje svoje izkušnje in modrosti posredujejo svojim otrokom in vnukom. Otroci imajo pravico do tega in se na življenje tako lahko mnogo bolje pripravijo. Ozavestiti si moramo, da delamo na tem področju veliko napako. Hiše za sobivanje generacij in projekti bivanjskih skupnosti naj omogočijo, da to luknjo v naši družbi zapolnimo.

Pouk v šolah naj bi bil oblikovan tako, da pripada 50% praksi in 50% teoriji. K vsakemu otroškemu vrtcu sodi vrt, k vsaki šoli sodi kmetija in k vsaki univerzi veliko posestvo. S tem damo otrokom praktične možnosti za preizkušanje in izobrazbo, plodne za bodočnost naših otrok in s tem za bodočnost naše družbe.

Šolanje - specializacija - napredek - poneumljanje

Današni moderni, tako imenovani napredni način šolanja, odteguje mlade ljudi naravi in jih izkoreninja. Če človek povezanosti, medsebojnega učinkovanja in simbioze v krogotokih narave ni sam opazoval, jih tudi ne zmora prepoznati in razumeti. V krogotok nezmotljivosti stvarstva se tudi ne more več vključiti.

Kaj je posledica? Namesto da bi razumel, kako krogotoki v naravi funkcionirajo, misliš, da bi jih lahko izboljšal in se začneš - namesto da bi jih razumel - proti njim boriti. Tvoja naloga pa bi bila, da posegaš v naravo samo tako, da usmerjaš. Kar je potrebno je zdrava kmečka pamet in kreativnost.

Naši otroci in vnuki se v šolah in na univerzah poneumljajo, v resnici pogosto celo zdrsnejo v propad. Ne morda zato, ker so učitelji ali profesorji preneumni, ne. To se dogaja zato, ker morajo poučevati po učnem načrtu, ki ga niti sami pogosto ne sprejemajo. Ker dovolijo, da jih politika in lobisti uporabljajo. Toda: Kjer je volja, tam je tudi pot. Toda, če je profesor odvisen od politične stranke ali je pod vplivom lobistov, ne bo ničesar spreminjal. Naduta znanost se je tako daleč oddaljila od prakse, da njenih teorij široke množice niti ne razumejo niti ne sprejemajo več. V krogotoku te verige manjka že več členov.

Znanost in politika sta do danes zatajili in na grozljiva uničenja okolja (klimatske spremembe) nista ustrezno reagirali. Vpliv denarja in korupcija očitno preprečujeta potrebne reakcije in mere. Katastrofe bodo dosegle razsežnosti, ki bodo pripeljale do kolapsa tega bolnega sistema.

Onesnaženje zraka, zastrupljanje vode in zemlje z uporabo kemije in umetnih gnojil v monokulturnem poljedelstvu jemlje človeku zdrave temelje življenja.

Hrana je naše zdravilo. Kmet naj bi proizvajal živila in ne manjvredno s kemijo zastrupljeno, zaradi monokulture obremenjujočo, manjvredno hrano, ki polni samo želodce. Kmet naj bi kot učitelj posredoval soljudem spoštljiv odnos do drugih živih bitij, do rastlin, do živali in matere Zemlje.

Realnost izgleda žal čisto drugače. S smernicami EU, obvezami, da bi lahko dobil subvencije, so naredili iz kmeta odvisnika. Kmet je degradiran v prejemnika subvencij. Premije naj bi izravnale omejitve in oškodovanost. Te spodbude ali tako imenovana izravnalna plačila pa so samo delna odškodnina zavožene kmetijske politike, zgrešenih nacionalnih zakonov in zakonov EU.

Deviza EU je rasti ali propasti.

Specializacija, modernizacija, masovna reja živali. Živali se obravnava samo še kot blago. Odnos do drugih živih bitij narave se izgublja. Mučenje živali je posledica. Druge posledice so pohabljanje živali z rezanjem rogov in kljunov, peruti in repov, mučenje z udarci elektrike, prevelikimi značkami v ušesih itd. Tako mučena kreatura ne more biti vir zdravih živil. Če se žival ne počuti dobro, je obremenjeno tudi vse, kar nam da.

Kmet je duša naroda! Če umre kmet, umre dežela!

Zaradi predpisanega načina obdelovanja zemlje nepovratno izgubljam stare kulturne vrednote in znanja. Stare in skozi stoletja preizkušene načine žlahtnjenja in predelave, smernice EU celo onemogočajo ali prepovedujejo. Delo in visoke subvencije se daje centralnim gigantskim obratom za predelovanje kot klavnice, pekarnice, mlekarne in sirarne. Da svoje kapacitete izkoristijo, so kmetu za vse njegove lastne proizvode odvzeli ali otežali možnosti lastne predelave in žlahtnjenja.

Pri peščici bio kmetov, ki so še ostali, so spodbude EU (nadomestilo škod) zmanjšali in povečali šikane in zahteve. Vse ostalo - to vedo - se bo uredilo samo po sebi. Kmet kot suženj na svoji lastni kmetiji, običajno visoko zadolžen zaradi previsoke stopnje mehaniziranja in specializacije. Utrujen in brez veljave, administrativne obveze in šikani našega prenapihnjene upravnega aparata ga

spravljajo v obup. Tako životari svoje življenje v popolni odvisnosti. Kdo se še čudi, če otroci trpljenja svojih staršev nočejo nadaljevati?

Rešitev vseh problemov

Da bi se proti temu, od prakse odtujenemu napihnjnemu upravnemu aparatu zoperstavili, je na mestu pogum posameznika in ne voljno sprejemanje samomora!

Vživi se v bitje, ki ti stoji nasproti, v rastline, žival, da, tudi v človeka in vprašaj se, ali bi se na njegovem mestu dobro počutil. Če se počuti dobro deževnik, so tla zdrava. Potem se tudi rastlina in žival počutita dobro, če lahko živita v pravem biotopu in v svobodi.

Velik uspeh in veliko prednost imaš, če vse pravilno vodiš. Tla je treba uporabljati in ne izkoriščati. Pestrost in ne monotonija monokulture ohranja zdravje sistema. Naloga, ki si ga od stvarstva dobil je, da stvari vodiš in ne da se proti naravi boriš. Narava je popolna. Prav nič ni, kar bi bilo pri naravi potrebno popravljati. Če to kljub temu poizkušaš, je to samoprevara. Narava je tudi popolna. Napake delamo samo mi, ljudje.

Vlivajo ti strah - osvobodi se strahu. Strah je v življenju najslabši spremljevalec. S spoštljivim delom s stvarništvom in njegovimi živimi bitji, boš sam največ pridobil.

In biti kmet je tako najlepši poklic.